



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Pavla Kumprechta v právní věci žalobce: **T. Ř.**, nar. ..., bytem H. 415, P. n. M., právně zast. JUDr. Jaroslavem Mišingerem, advokátem se sídlem Minská 38, 616 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. června 2016, č. j. KUKHK-20659/DS/2016/Er,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně Městského úřadu Náchod ze dne 9. 3. 2016, č. j. MUNAC 14215/2016/DSH/R, sp. zn. KS 8160/2015/DSH/R. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně ve smyslu § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů ke dni 15. 7. 2015 a tento záznam potvrdil.

II. Obsah žaloby

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné a nezákonné. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně trpí zásadní vadou výrokové části, a přesto je žalovaný i přes uplatněné námitky potvrdil.

Žalobce poukázal na skutečnost, že předmětem řízení, vůči němuž směřuje žaloba, bylo přezkoumání námitek proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů podaných podle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Úkolem správních orgánů bylo v tomto řízení přezkoumat, zda správní orgány v řízení o jednotlivých přestupcích zařazených do bodového hodnocení postupovaly v souladu se zákonem, resp. zda řízení nebyla zatížena takovými vadami, které by mohly vést k nezákonnosti rozhodnutí ve věci samé.

Žalobce podal námitky proti všem záznamům bodů, které mu byly zaznamenány. Tím byl vymezen předmět řízení, o němž byl správní orgán povinen meritorně rozhodnout. Správní orgán I. stupně tak byl povinen ve výroku rozhodnutí vyslovit autoritativní názor o oprávněnosti či neoprávněnosti vznesených námitek proti jednotlivým záznamům bodů specifikovaným v námitkách. resp. jejich doplnění. Ve výroku prvoinstančního rozhodnutí je uvedeno, že správní orgán rozhodl o námitkách ze dne 22. 7. 2015 a zcela pominul, že námitky byly doplněny podáním ze dne 14. 9. 2015, které směřovalo proti všem šesti záznamům bodů. Žalobce namítá, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v rozporu s ustanovením § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť správní orgán nespecifikoval ve výroku rozhodnutí jednotlivé záznamy bodů a posouzení jejich oprávněnosti. Výrok rozhodnutí tak neobsahuje řešení otázky, která je předmětem řízení.

Dále žalobce uvedl, že ani žalovaný jako odvolací orgán nedostál své povinnosti dané ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, přezkoumat odvoláním napadené rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek a z hlediska věcné správnosti a souladu s právními předpisy, když popsané evidentní vady výrokové části prvostupňového rozhodnutí nenapravil a vadné rozhodnutí potvrdil.

Následně žalobce uvedl, že záznamy 2 bodů ke dni 31. 7. 2012, 2 bodů ke dni 13. 11. 2012, 2 bodů ke dni 30. 9. 2013, 2 bodů ke dni 30. 3. 2014, 2 bodů ke dni 20. 10. 2014 a 2 bodů ke dni 15. 7. 2015 byly provedeny neoprávněně, neboť se těchto přestupků nedopustil, resp. si jich není vědom. Namítal, že pokutové bloky vztahující se ke všem provedeným záznamům byly dodatečně pozměněny a upraveny a kromě toho obsahují i nečitelně vyplněné údaje, které na pokutových blocích musí být vyplněny, zejména obsahují nečitelnou právní kvalifikaci přestupku a nečitelný podpis úřední osoby, která pokutový blok vystavila. Ve všech případech námitkami napadených záznamů nebyly doloženy originály pokutových bloků k těmto záznamům, ale pouhé kopie, u kterých nebyla úředně ověřena jejich pravost. Dle názoru žalobce kopie pokutových bloků, které byly ověřeny Policií České republiky, nejsou úředně ověřenými kopiemi ve smyslu zákona č. 21/2006 Sb., o ověřování

shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), a tedy nejsou způsobilé k prokázání shody originálů pokutových bloků s jejich kopiemi. Žalobce dále uvedl, že předmětem řízení o námitkách podaných podle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu je třeba primárně prokazovat, zda vydaná rozhodnutí jsou spolehlivým podkladem pro záznam bodů podle § 123b odst. 1 cit. zákona. Tuto argumentaci podpořil i odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010.

V další části žaloby žalobce brojil proti konkrétním nedostatkům jednotlivých podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů do registru řidičů.

a) K pokutovému bloku ze dne 15. 7. 2015 namítl, že do části „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ byl dodatečně dopsán údaj „50/65-63 km“. Nesprávně byla zohledněna odchylka měření +/-3 km/h. Správná hodnota zjištěné rychlosti po odečtení toleranční odchylky měla být 62 km/h a nikoli 63 km/h. Hodnota rychlosti byla uvedena pouze v „km“ a ne v „km/h“. Do části „*Pokuta uložena za přestupek dle §...zák.č.....Sb., ve znění pozdějších předpisů*“, bylo dodatečně po vydání pokutového bloku dopsáno do části „zák. č. ...“ „361/2000“ § 125c/1 f/4. Zásadní vadu tohoto pokutového bloku nemůže zhojit ani dodatečný pokus Policie ČR o „opravu“ rozhodnutím ze dne 22. 12. 2015, č.j. KRPH-69001-14/PŘ-2015-050710, neboť právní řád nezná možnost provedení opravy podle § 70 správního řádu u blokové pokuty.

Pokutový blok byl dále přepisován, když u příjmení „Ř.“ bylo v místě písmene „O“ přepisováno jiné písmeno. Dopisování, přepisování a škrtnání v pravomocném rozhodnutí způsobuje nicotnost tohoto rozhodnutí a jeho nezpůsobilost jakožto podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.

b) K pokutovému bloku ze dne 13. 11. 2012 uvedl, že do části „*Pokuta uložena za přestupek dle §...zák.č.....Sb., ve znění pozdějších předpisů*“, bylo dodatečně po vydání pokutového bloku dopsáno do části „zák. č. ...“ „361/2000“. Dodatečně byl dopsán i údaj „§125c/1 f/4“. Do části „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“, byl dodatečně dopsán údaj „§18/4 z.č. 361/2000 Sb. – porušení rychlosti 69/66/50 km/h“ a registrační značka vozidla „3H9 8255“.

c) K pokutovému bloku ze dne 30. 9. 2013 uvedl, že do části „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“, byl dodatečně po vydání tohoto bloku dopsán údaj „50/71/68“, přičemž za těmito číslicemi nebyly uvedeny žádné metrické jednotky, které se používají k vyjádření hodnoty rychlosti. Podle žalobce není zřejmé, zda se jedná o údaje v km/h nebo v m/s.

d) Pokutový blok ze dne 30. 3. 2014 rovněž obsahoval nesrovnalosti v části „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“, kdy dodatečně po vydání tohoto bloku byl dopsán údaj „50/71/68“. Tyto číslice jsou uvedeny bez jakýchkoliv metrických jednotek, které se používají k vyjádření hodnoty rychlosti. Ani v tomto případě není zřejmé, zda se jedná o údaje v km/h nebo v m/s. Dále byl dle žalobce dodatečně dopsán i čas a datum údajného přestupku.

e) K pokutovému bloku ze dne 20. 10. 2014 uvedl, že byl do části „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ dodatečně dopsán údaj „50/65-62“, a to bez

metrických jednotek, které se používají k vyjádření hodnoty rychlosti. Ani v tomto případě není zřejmé, zda se jedná o údaje v km/h nebo v m/s. Rovněž nebylo řádně specifikováno porušení právní povinnosti, která zakládá odpovědnost za přestupek. Blok obsahoval pouze údaj „§ 18/4“ bez uvedení právního předpisu, který měl být porušen. Do části „Pokuta uložena za přestupek dle §...zák.č.....Sb., ve znění pozdějších předpisů“, bylo dodatečně po vydání pokutového bloku dopsáno do části „zák. č. ...“ „361/2000“ § 125c/1 f/4.

f) V pokutovém bloku ze dne 31. 7. 2012 není správně uvedeno datum spáchání přestupku, kdy v příslušné části bloku je uvedena pouze číslice „16⁰⁶“. Není tedy zřejmé, zda se jedná o údaj času, tedy 16.06 hod nebo o datum 16. 06. 2012. Místo spáchání přestupku bylo rovněž nedostatečně specifikováno, neboť je uvedeno pouze „Chvaleč“, absentuje údaj o ulici či čísle popisném. Žalobce si není vědom toho, že by obcí či městem Chvaleč dne 31. 7. 2012 projížděl. Rovněž není zřejmé, v čem mělo spočívat údajné přestupkové jednání, když za údajem „50/68-65“ nejsou doplněny žádné metrické jednotky, které se používají k vyjádření hodnoty rychlosti. V pokutovém bloku byla rovněž až dodatečně dopsána registrační značka vozidla a údaj „Chvaleč“, což je dle žalobce patrné z jiné barvy propisovací tužky, než kterou je vypsán zbývající text pokutového bloku. Žádal proto o předložení originálu pokutového bloku, neboť z kopie, která je založena ve správním spise, nelze rozdílné barvy textu zjistit.

Žalobce na podporu svých tvrzení ohledně náležitostí pokutových bloků odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu, konkrétně na usnesení ze dne 12. 4. 2001, č. j. 21 Cdo 775/2000 a usnesení ze dne 24. 2. 2010, č. j. 20 Cdo 749/2008.

Při vydání blokových pokut nebyly výše namítané údaje na předmětných pokutových blocích uvedeny, což dle názoru žalobce způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Rovněž nebyl naplněn požadavek na zjištění stavu věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.

Z vytýkaných důvodů požadoval žalobce napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, v němž se věcí podrobně zabýval, když většina žalobních námitek se shoduje s námitkami odvolacími a byla tímto rozhodnutím vypořádána. Zrekapituloval jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, z nichž je patrné, jakých přestupků se žalobce dopustil. Na základě těchto oznámení byly v registru řidičů provedeny záznamy stanoveného počtu bodů. Posledním uvedeným záznamem žalobce ke dni 15. 7. 2015 dosáhl hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů motorových vozidel.

Žalovaný zopakoval, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku a další.

Žalovaný dospěl k závěru, že jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahují všechny potřebné údaje pro záznam bodů. Má rovněž za to, že i jednotlivé pokutové bloky obsahují všechny potřebné náležitosti a veškeré údaje jsou v nich dostatečně čitelné. Zrekapituloval všechny podstatné údaje, které byly na jednotlivých pokutových blocích uvedeny. Žalovaný se neztotožnil se žalobní námitkou, že u pokutového bloku ze dne 15. 7. 2015 bylo v příjmení Ř. pod písmenem „O“ původně jiné písmeno. Údaj „50/65-63 km“ na stejném pokutovém bloku namísto údaje „50/65-62“ považuje žalovaný za zřejmou nesprávnost, která nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalovaný má za to, že skutkový stav věci byl prokázán náležitým způsobem, přičemž správní orgán prvního stupně si obstaral dostatečné množství důkazních prostředků k prokázání, že žalobce dovršil 12 bodů.

Žalovaný závěrem navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělili žalobce i žalovaný souhlas postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.

Předně soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54 nebo rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že oznámením ze dne 16. 7. 2015 bylo žalobci správním orgánem I. stupně sděleno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Proti záznamu bodů podal žalobce dne 22. 7. 2015 námitku, kterou blíže neodůvodnil. Správní orgán I. stupně poté požádal správní orgány (Policii ČR Trutnov, Policii ČR Náchod a Policii ČR Dobruška) o předložení kopií pokutových bloků části „B“.

Z jednotlivých pokutových bloků ověřil krajský soud následující skutečnosti.

Pokutový blok ze dne 31. 7. 2012, série AO/2009, číslo bloku: O 2731837 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: „16⁰⁶, Chvaleč, § 18/4, 361/2000 Sb., rychlost, 50/68-65“. Dále je zde uvedena registrační značka vozidla. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uvedeno „§ 125c/1-f) 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. Blok obsahuje výši uložené pokuty 500,- Kč, datum projednání 31. 7. 2012, otisk úředního razítka, podpis

kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok ze dne 31. 7. 2012 a podpis žalobce jako přestupce. Pokutový blok je doplněn o potvrzení, že kopie souhlasí s originálem.

Pokutový blok ze dne 13. 11. 2012, série CQ/2010, číslo bloku: Q 0543081 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: „13. 11. 2012, 10:26 hod., Dolní Olešnice, I/16 § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.- porušení rychlosti, 69/66-50km/h“. Dále je zde uvedena registrační značka vozidla. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uvedeno „§ 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. Blok obsahuje výši uložené pokuty 1000,- Kč, datum projednání 13. 11. 2012, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok ze dne 13. 11. 2012 a podpis žalobce jako přestupce. Pokutový blok je doplněn o potvrzení, že kopie souhlasí s originálem.

Pokutový blok ze dne 30. 9. 2013, série FD/2013, číslo bloku: D 0966258 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: „30. 9. 2013, 20:09, Jaroměř, I/33, Palackého, č.p. 307 § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost, 50/71/68“. Dále je zde uvedena registrační značka vozidla. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uvedeno „§ 125c /1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Blok obsahuje výši uložené pokuty 500,- Kč, datum projednání 30. 9. 2013, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok ze dne 30. 9. 2013 a podpis žalobce jako přestupce. Pokutový blok je doplněn o potvrzení, že kopie souhlasí s originálem.

Pokutový blok ze dne 30. 3. 2014, série FD/2013, číslo bloku: D 0961599 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: „30. 3. 2014, 21⁰⁰, sil. I/33- Dolany u č. p. / 40, § 18/4 zák. 361/2000 Sb., rychlost v obci, R50/68/65“. Dále je zde uvedena registrační značka vozidla. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uvedeno „§ 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Blok obsahuje výši uložené pokuty 500,- Kč, datum projednání 30. 3. 2014, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok ze dne 30. 3. 2014 a podpis žalobce jako přestupce. Pokutový blok je doplněn o potvrzení Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, že souhlasí s originálem.

Pokutový blok ze dne 20. 10. 2014, série FD/2013, číslo bloku: D 0937028 obsahuje jméno a příjmení žalobce, rodné číslo, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: „20. 10. 2014 v 09:59 hod., Petříkovice, sil. č. II/301 u č. p. 91, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost, 50/65-62“. Dále je zde uvedena registrační značka vozidla. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uvedeno „§ 125c/1 f) 4 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Blok obsahuje výši uložené pokuty 500,- Kč, datum projednání 20. 10. 2014, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok ze dne 20. 10. 2014 a podpis žalobce jako přestupce. Pokutový blok je doplněn o potvrzení, že kopie souhlasí s originálem.

Pokutový blok ze dne 15. 7. 2015, série FD/2013, číslo bloku: D 1290215 obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: „15. 7. 2015 v 10:20 hod., v Králově Lhotě, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., jízda s OMV, 50-65-63 km“. Dále je zde uvedena registrační značka vozidla. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uvedeno „§ 125c /1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Blok obsahuje výši uložené pokuty 300,- Kč, datum projednání 15. 7. 2015, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok ze dne 15. 7. 2015 a podpis žalobce jako přestupce.

Dne 25. 8. 2015 byl žalobce vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, čehož žalobce využil a dne 3. 9. 2015 mu byly předloženy podklady ze spisového materiálu. Posléze, dne 14. 9. 2015 žalobce doplnil své námítky ze dne 22. 7. 2015, když brojil proti všem (šesti) záznamům bodů. Žalobce namítal, že pokutové bloky jsou nečitelně vyplněné, s nečitelnou právní kvalifikací přestupku i nečitelným podpisem úřední osoby, která pokutový blok vystavila. Dále žádal o předložení originálů pokutových bloků kvůli možným pochybnostem o jejich dodatečných úpravách. Následně se žalobce vyjádřil k jednotlivým pokutovým blokům. Dne 29. 9. 2015 byla Městskému úřadu v Náchodě doručena žádost žalobce o přerušení řízení do doby rozhodnutí o jeho podnětu k přezkumnému řízení k přestupku ze dne ze dne 15. 7. 2015 (pokutového bloku série FD/2013 č. D 1290215). Městský úřad v Náchodě dne 30. 9. 2015 uvedené žádosti vyhověl. Dne 11. 12. 2015 bylo vydáno sdělení Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ve věci přešetření podnětu postoupeného k přezkumnému řízení se závěrem, že nebyl shledán důvod k zahájení přezkumného řízení, neboť přestupek ze dne 15. 7. 2015 byl spolehlivě prokázán. Dne 22. 12. 2015 bylo vydáno opravné usnesení k pokutovému bloku ze dne 15. 7. 2015, v němž byl text „*Překročení rychlosti 50-65-63*“ opraven textem „*Překročení rychlosti 50-65-62*“. Žalobce byl posléze znovu vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Dne 9. 3. 2016 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 4. 4. 2016 blanketní odvolání, které na základě výzvy správního orgánu doplnil podáním ze dne 25. 4. 2016. V něm uvedl v podstatě totožné námítky, které nyní namítá v projednávané žalobě. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný dne 15. 6. 2016 žalobou napadeným rozhodnutím.

Krajský soud uvádí, že stěžejní je pro dané řízení otázka přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu, zvláště pak rozsah tohoto přezkumu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námítky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námítky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námítky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námítky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námítky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, následovně: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o*

silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).

Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“

Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li

tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedeným odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“

Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.

Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že rozhodnutí správního orgánu trpí zásadní vadou výrokové části, když správní orgán nespecifikoval ve výroku rozhodnutí jednotlivé záznamy bodů včetně posouzení jejich oprávněnosti a tvrdil, že o všech z nich byl správní orgán povinen meritorně rozhodnout.

Krajský soud uvádí, že nezbytnou náležitostí jednotlivých výroků správního rozhodnutí musí být určitost stanovení jimi ukládané povinnosti nebo určení právního vztahu či práva, aby tak ze znění výroku bylo jednoznačně patrné, jak správní orgán rozhodl. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015, č. j. 8 As 141/2012). Krajský soud ze správního spisu ověřil, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahoval všechny formální náležitosti zákonem požadované, tj. údaje o osobě přestupce, údaje o tom, čeho se řízení týká (námitky proti záznamu bodů v registru řidičů) a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Počet připsaných bodů dle spisového materiálu dále odpovídal příloze k zákonu o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné konkretizace výrokové části rozhodnutí

správního orgánu, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je zřetelně patrné, o jaké správní řízení se jednalo, kdo je osobou přestupce a jak bylo rozhodnuto o záznamu bodů v jeho evidenční kartě. V odůvodnění rozhodnutí byly pak dále konkretizovány jednotlivé skutky, proti nimž žalobce podal námitky. Správní orgán správně aplikoval právo, když vyhodnotil, že zjištění skutkové podstaty, tedy toho, co se má posoudit a o čem se má rozhodnout, je námitka proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. V odůvodnění rozhodnutí pak byly konkretizovány jednotlivé skutky, proti nimž podal žalobce námitky. Nutno dodat, že v odůvodnění se správní orgán řádně vypořádal a reagoval v něm i na doplnění námitek žalobce ze dne 14. 9. 2015. Lze tak uzavřít, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je vymezen přezkoumatelným způsobem, přičemž není pochyb o tom, co bylo předmětem daného řízení.

Žalobce dále namítal, že záznam 2 bodů ke dni 31. 7. 2012, 2 bodů ke dni 13. 11. 2012, 2 bodů ke dni 30. 9. 2013, 2 bodů ke dni 30. 3. 2014, 2 bodů ke dni 20. 10. 2014 a záznam 2 bodů ke dni 15. 7. 2015 byl proveden neoprávněně, jelikož se těchto přestupků nedopustil, resp. si jich není vědom.

K problematice samotného blokového řízení a pokutových bloků, jakožto způsobilých podkladů pro záznam bodů ve smyslu ustanovení § 123b zákona o silničním provozu se krajský soud ztotožňuje s postojem Nejvyššího správního soudu, který ve své judikatuře mimo jiné uvádí: *“Právě ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení je podmínkou sine qua non blokového řízení, při jejímž splnění se bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn, nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou splněny všechny podmínky blokového řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. S ohledem na zásadu vigilantibus iura (necht' si každý střeží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení (srov. odstavce 30-32 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010-65). Po potvrzení o převzetí pokutového bloku obviněným z přestupku a po oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu již orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení nevyhledávají žádné důkazní prostředky a neprovádějí dokazování za účelem posouzení skutkového a právního stavu věci. (srov. odstavce 27 a 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010-65).“* (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).

Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, který žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za

které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích. Svůj souhlas žalobce na každém z pokutových bloků stvrdil svým podpisem. Pokud tedy žalobce nezpochybnil samotnou skutečnost poskytnutí souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení, a to ani v řízení před správními orgány, nemůže nyní úspěšně namítat, že se uvedených skutků nedopustil. Takové tvrzení soud hodnotí jako ryze účelové.

Tvrdí-li žalobce, že pokutové bloky byly dodatečně pozměněny a obsahují mimo jiné i nečitelně vyplněné údaje, lze uzavřít, že si protiřečí, neboť těžko si lze představit situaci, kdy by žalobci bylo známo, že s předmětnými pokutovými bloky bylo dodatečně manipulováno a vpisovány do nich údaje, pokud by on sám nedisponoval obdrženým originálem pokutového bloku z místa spáchání přestupku k prokázání tvrzených skutečností.

Pokud žalobce chtěl pokutové bloky zpochybnit, měl kromě hypotetické pochybnosti o případném dopisování do jejich obsahu označit důkazy k prokázání svých tvrzení. To však neučinil a naopak požadoval doložení originálů pokutových bloků k porovnání, zda do nich nebylo dodatečně dopisováno. Správní orgán však není povinen vyvracet všechny domnělé pochybnosti a prokazovat negativní skutečnosti, tj. že do pokutového bloku nebylo dále vpisováno. Primárně je sice důkazní břemeno na správním orgánu (zásada oficiality), pokud je však tvrzením obviněného z přestupku nebo správního deliktu některý z podkladů (důkazů) zpochybněn, je na něm, aby své tvrzení relevantně podložil, resp. k prokázání svého tvrzení označil důkazy (srov. § 52 správního řádu). Opačný postup by v podstatě znamenal, že jakékoliv jeho tvrzení by musel správní orgán dokazovat, což by vedlo ke zcela absurdním situacím (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35). Nejvyšší správní soud dále uvedl, že: *„Argumentaci ohledně dodatečné manipulace s obsahovou stránkou pokutového bloku, dílu „A“, je třeba posuzovat jednak s ohledem na soulad těch údajů, které jsou vyplněny jak v dílu „A“, tak v dílu „B“ téhož bloku (výše pokuty, příslušné ustanovení zákona, podle něhož se jedná o přestupek, identifikace pokutovaného i pokutujícího a datum uložení pokuty), a dále s ohledem na obsahovou stránku těch údajů, které jsou vyplněny pouze v dílu „A“ (doba, místo a popis přestupkového jednání), s přihlédnutím k okolnostem, jež vyřízení věci v blokovém řízení provázely (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích).“* (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015, č. j. 62 A 9/2014-78). Žalobce měl možnost předložit díl „B“ a sporovat tak údaje uvedené v dílu „A“, nicméně v tomto směru byl nečinný, a to jak před správními orgány, tak i v řízení před krajským soudem. Krajský soud na základě výše uvedeného nemůže námitkám žalobce přisvědčit.

Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ustanovení § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81). Jak bylo již řečeno výše, žalobce svůj podpis na každém z pokutových bloků v průběhu celého řízení nijak nezpochybnil.

V druhé části žalobních námitek žalobce brojil proti konkrétním pokutovým blokům a jejich náležitostem, když zpochybňoval údaje, které byly do pokutových bloků vepsány a opakovaně tvrdil, že některé údaje byly do pokutových bloků dopsány až po jejich vydání (k této problematice se krajský soud vyjádřil již výše). Žalobce dále namítal, že kopie pokutových bloků, které byly ověřeny Policií České republiky, nejsou úředně ověřenými kopiemi, a nejsou tedy způsobilé k prokázání shody originálů pokutových bloků s jejich kopiemi. Žalobce poté uvedl, že v předmětem řízení o námitkách podaných podle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu je třeba primárně prokazovat, zda jsou vydaná rozhodnutí spolehlivým podkladem pro záznam bodů podle ustanovení § 123b odst. 1 téhož zákona. Předmětné pokutové bloky z výše uvedených důvodů dle názoru žalobce tyto náležitosti nesplňují. Tuto argumentaci podpořil i odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010.

V nyní projednávané věci byly posuzovány podklady pro záznam bodů do registru řidičů celkem v šesti případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení. Jak již bylo uvedeno výše, krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dnů 31. 7. 2012, 13. 11. 2012, 30. 9. 2013, 30. 3. 2014, 20. 10. 2014 a 15. 7. 2015, tedy přestupky rozhodné pro záznam bodů do registru žalobce, je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození, jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu), na pokutových blocích je jeho vlastnoruční podpis (to ostatně ani nerozporoval). Pokutové bloky jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky.

Pokud žalobce namítal, že kopie pokutových bloků, které byly ověřeny Policií České republiky, nejsou úředně ověřenými kopiemi a tedy nejsou způsobilé k prokázání shody originálů pokutových bloků s kopiemi, lze dodat, že nejen, že správní orgány vycházely ze zásady presumpce správnosti aktů vydávaných správními orgány, na které je třeba nahlížet jako na správné a zákonné a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je, ale z judikatury lze i dovodit, že: *„listiny předložené policií k postihu pachatele přestupku (zde podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích) postačují, pokud existují vůči přestupci další důkazy, které ve spojitosti s daty z úředního záznamu činí skutkovou situaci naprosto jasnou, přestupcem nijak nezpochybněnou“*. (srovnej rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 3. 2017, č. j. 57 A 130/2015-33). Bylo na žalobci, aby navrhl relevantní důkazy k prokázání svého tvrzení, že pokutové bloky byly dodatečně upraveny. Dlužno dodat, že nevěnoval-li žalobce dostatečnou pozornost obsahu každého jednotlivého pokutového bloku a podepsal jej, aniž by se s jeho obsahem řádně seznámil, je nutno takové jednání přičítat pouze k jeho tíži. V řízení o námitkách pak správní orgány nepřezkoumávají skutkové okolnosti přestupku, neboť ty v blokovém řízení nejsou zjišťovány standardním postupem dokazování, a nebylo by tedy co přezkoumávat. Žalovaný v řízení o námitkách vycházel z pravomocného rozhodnutí o přestupku, jakožto způsobilého podkladu, jehož právní moc ani identita účastníka řízení nebyla zpochybněna.

Krajský soud konstatuje, že po přezkoumání obsahu jednotlivých výše uvedených pokutových bloků nemá nejmenší pochybnosti o tom, že by předmětné pokutové bloky nebyly spolehlivým podkladem pro záznam bodů ve smyslu

ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu. Z uvedeného je zřejmé, že přestupkové jednání bylo ve všech zmíněných případech popsáno zcela dostatečně. K tomu je nutno opětovně připomenout a zdůraznit, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifik blokového řízení lze na pokutovém bloku možno přijmout i formulace strohé a zkratkovité. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.

Pokud jde o použitou zkratku na některých pokutových blocích týkajících se překročení rychlosti v číselném formátu „50/68-65; 69/66-50; 50/71/68; 50/68/65; 50/65-62; 50/65-63“, lze vzhledem k dalšímu obsahu pokutových bloků dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci). Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v obci v km/h, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci v km/h a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřícího zařízení v km/h. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.

Za nedůvodnou shledal krajský soud i žalobní námitku ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 15. 7. 2015 stran tvrzení, že v příjmení Ř. bylo pod písmenem „O“ původně jiné písmeno. I kdyby tomu tak skutečně bylo, nepředstavuje to nic jiného než chybu v psaní s opravou (přepsání jednoho písmene), která rozhodně nezpochybňuje identitu osoby žalobce coby přestupce, zejména když dalším údajem na pokutovém bloku je rodné číslo žalobce, číslo průkazu totožnosti a místo jeho bydliště, čímž je jeho identifikace spolehlivě prokázána. Rovněž údaj „50/65-63“ na stejném pokutovém bloku namísto správného údaje „50/65-62“ (po odečtení odchylky), je sice početním pochybením, které však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, resp. uvedeného podkladu, neboť i rychlost jízdy 62 km/h v obci je překročením nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci o 12 km/h a jedná se o přestupek dle zákona o silničním provozu.

Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupcích (pokutových blocích) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (ustanovení § 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. říjen 2017

JUDr. Jan Rutsch v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
L. P.